

Brev från och till medlemmar av familjen Gjörwell, växlade åren 1780-1811 E...

Gjörwell, Carl Christoffer,

HS Ep. G 12:1

National Library
of Sweden

Söndagen, den 16 Oct. 1791.

47.

Se nu, mina aldrakäraft Barn, får jag hälsa på eder ifrån
mit nya Ställe, som vi nu bebo sedan fulla otta dagar.

Aldreförst får jag tacka min John och min Stafva för deras
så kära, så förbindande Brev, äfven för den of skänkta Honungen.
Calle och Herr Antkar hafva ock redan fått sine andelar. Ilrud mig
i synnerhet angår, ärnar jag då ock då fatta mig til Borden med Sal.
Doctor Luther, och smaka på det stundom för grofva salt, hvarmed
han kryddade sine Måltids-Discourser. Gick imedlertid, Däste John,
för Lunct af detta så rara opus.

Söta Mor deltagar uti alla dessa Guckfågelfer, och ber mig hjärtel.
hälsa Lilla Stafva och tacka henne för det väckta Brev, Du i
synnerhet skickade henne, och hvars binc håll upbyggde of alla. Sälla
Stafva! som lefver i förbindelse med Personer, hvilka med sina
Tankar och Förtröanden kunna närkas Gud, som kunna dela sin
Dyrkan emellan Gude Naturens och Religionens Herre — ack! en och
samma uphopskälla til ut vår dyktfärlighet, jordisk eller himmelsk,
timlig eller evig — allt en och samma Källa af dyktfärligheter, af
blotta författa dyktfärligheter! Gud välsigne Dit Hjerta med alla de
mötvarande Känslor!

Nu vil säkert Lilla Stafva veta huru vi bo? i almänhet sagt: väl;
men icke med hinner, jag beskifva allt denne gång. Jag är på min fida
redan i ordning; ty Du vet, at Söta Mor är alltid så god, och först vangerar
mina Rum och deras beqvämlichkeiten, innan hon tänker på sig sjelf.
Hon vil at Gubben skal må väl och vara glad; det är han ock så.
Men egenteliga Beskaffenheten och ordnancen af mina tre Rum får
Du en annan gång läsa uti et af mina Brev til Farbror dider: ty
Du begiper lätt, at utan Böcker och Manuscripter i mina Rum
kunde jag ej trifvas, och således hörer detta til mina respective
Lärda Brevsvalingar. Söta Mors Sångkamare och Förmat hade Hof
graveuren och Calle i Samråd låtit, heme ovetande, ornamental med
mera douce och samman flytande Färger samt mötvarande
Araberquer, så at l'ensemble är alltför täckt, all svarande mot Söta
Mors Sång och Meubler. i Gonden af Sångkamaren har Söta Mor
lit

lit Bokskap; men utanföre Glasövarne hänger nu en ny grön
sidestyg-gardin, som skyer de så mycket olika och genom
amateurs händer så maltriterade Banden. Öfver Sofkan sitta
de aldrastänste Landskaps-Stycken: öfver Prof. Martins vru af
Captenrudden med sina förtjusande Environs, tagen ifrån Djurgård-
öerget; därunder Suite-Louises vru af Fredrichs Hof, med de begge
af Lilla Bror Carl af Djurgård-vikens, hvar åter värt nu lämnade
Bellevue^{en} fynes. På sidorna sitta de Pejsheur amoureuse & l'agréable
Solitude: jag menar at den Käre Fiskaren ej hatar Ensligheten;
fäledes kan emot Ordonanien ingen ting vara at påminna,
midt emot öfver Bureau fitter den stora och Sköna Estampen: la Souvie
abondante, dedicerad til Konungen, och därunder den lilla aldrastänste
Bekningen af Abbe' de Pégne, som han gaf Suite-Louise och föreställer
l'offrande à l'Amitie. Emellan Bokskapet och Kakelugnan fitter Tafeln,
som var mi så beskedlige Vård gjorde, på hvilken han aflidade det uti
vår Trädgård på fälla Torpet refta Vänskapens Tempel och offer-aldens flötande
af de tre Præstinnor, då Bröderne Carl och Gustaf intogs uti Vänskapens
orden, och därunder Din och Suite-Louises Silhouetten uti Guldrum, alt af
Lilla Bror Carls och allom så kära bland. Mindre Stycken går jag förlä
uti Formaket fitter öfver Sofkan eller i Fonden det stora Estampet^{ne},
som föreställa Vatnfallet och Dagens fyra Tider; omkring Spigelen
öfver Bureau sitta ock några, men af de mindre vackra Estampene;
däremot fitter midt emot öfver Spelbordet sin Stafvas Portrait, infattadt
af de begge för mina rum och på min begäran lämnade, mig altid
för den på dem uttryckta så rika och fälla Naturen så stort Noje gjörande
Estampene: les vus de Beauvais. Du får ej taga mig och söta stor det
illa, at vi fört placera det ena vackra ihop med det andra. Däremot behöll
Gubben uti sit Cabinet den så tårta men skalkagtiga Estampen: le devot
Hermitte; dock mera för Naturen, som råder uti denna Eremitage, än för
Devotionen, hvilken fördes af de skyldiga Flickorna, då de satte sin fot uti
Vatnet. Suite-Louise har intat något färfäldt rum mera, utan ligger
på Sofkan, til det Charles flyttar henne uti sin egen Säng. Af Estampene
har Bror Adolf, som bor just under mina rum, fat, enligt sit Stånd,
Sjöguden Neptuneus, då han förklarar sin Kärlek för Amphitrite.
Denne min Sofferson är nu ock så charmant, at jag väl önskade, at han
vore min verkelige Son; det vil fäledes säga alt. Då jag nu fitter och
skriper detta brev, hörer jag honom variera de lustigaste, de det lyckliga
och glada Hjertat hos honom tolkandes Toner på sin Fleute. Sakerligen

skal